D 1, 2 Præsens foramen omnium quæ in oculi sede conspiciuntur, facile maximum occurrit, & dictæ iam sæpius minoris tertij paris neruorũ cerebri radicis [a] ramulo uiam dat, in temporalem musculum & mansorium ex oculorum sede porrecto. Neque huius duntaxat neruuli nomine patens illud oblongumq; foramen exculptum est, at musculi temporalis exortui hinc quoq; robur accedit. Ad hæc pituitæ, ad grandius in narium cauitatem pertinens foramen (quod ⊕ expressimus) defluenti, uiam præbet. Quinetiã præparatum uidetur [b] neruulo cuidam, quem iuxta quinti paris neruorum cerebri radicem educi, nos primùm obseruauimus. Quippe neruulus ille per proprium foramen paulo posterius H notandum porrigitur in temporalem musculum & mansorium, illumq; qui in ore delitescens, etiam attollendæ maxillæ famulatur. Cæterùm rima hæc, seu oblongum foramen D insignitum, ad cuneiforme os, & quartum os maxillæ superioris pertinet.

a 2 fi. 2 ca. lib. 4 Q.

b 2 fi. 2 cap. libri 4. d.

c 12 fig. 7 libri E. d eadem figura D.

E 1, 3 E in tertia figura posito, & E in utriusq; oculorũ sedibus primæ figuræ foramen indicatur, in sedis oculi radice seu uertice elatissimũ, & in cuneiformi osse incisum, quod foris quà oculi sedẽ spectat, prorsus orbiculare cernitur, [a] neruo uisorio (cuius gratia exculptum est) amplitudine respondens. Verùm interiùs ubi cerebro propius accedit, iuxta externũ ipsius latus, exiguum eundemq; acutum obtinet angulũ, qui uenulæ cum uisorio neruo hac excidente paratur. Angulum hunc γ notat. Is nanq; inter E & γ in tertia huius Capitis figura consistit.

a 13 fi. li. 7 N, O.

γ. F 3 Huic sinui cuneiformi ossi inciso, uisoriorum neruorum [a] coitus innititur.

a 13. fi. lib. 7 M.

G 1, 3 G in primæ figuræ sinistra oculi sede occurrit, in tertia autem figura G dextrum eius figuræ latus ideo occupat, quòd in sinistro latere foramen G indicatum, nusquam obuiũ sit, eò quòd huius figuræ caluaria in latus uel istius foraminis aliquo modo uidendi nomine, inflexerimus. Insculpitur autẽ cuneiformi ossi, ac humiliori sui parte paulo minus toto orbiculare est, elatiori uerò in acutum longumq; & angustum desinit angulum. Foramen hoc, etiãsi Galeno secus usum sit, nerui uisorij foramen amplitudine uincit. Et si similiter atq; illud prorsus orbiculare esset, facile triplo, aut quadruplo amplius efficeretur. Nihilominus tamen humilior ipsius pars, quam paulo minus toto orbiculare m esse diximus) uisorij nerui foraminis amplitudinem adhuc longè superat. Præsens foramen cælatur gratia [a] secundi paris neruorum cerebri, in oculi sedem ad mouendos oculi musculos progredientis, dein gratia [b] minoris tertij paris neruorum cerebri radicis, quæ frontis cuti, superioris maxillæ in facie musculis, in nares & musculos inferiorem maxillam attollentes, digeritur. Hæc quidem per humiliorem foraminis sedem prodeunt, unà cum [c] insigni ramo soporalis arteriæ, quam reticularem plexum in homine quidam efformare comminiscuntur. Verum per elatiorem foraminis sedem, quæ in angustum longumq; angulum cogitur, [d] uena ex oculorũ sede, ab illis quæ temporalem adeunt musculum, duræ membranæ hîc distribuitur, & suæ distributioni in caluariæ basi sinus inibi exculptos gerit, uenularum tuberibus congruentes, & in ea caluariæ sede conspicuos, cui in tertia figura ℓ. ℓ inscribitur. Neque profectò neruis his duntaxat, & uenæ, & nuper dictæ insigni arteriæ, amplum id foramen excauatur: uerum etiam pituitæ ex cerebro in oculi sedem, & hinc in narium amplitudinem promananti, quemadmodum sectio luculentissimè iuxtà ac iucundissimè ostendit, adeò ut nulla ratione magna hæc foraminis amplitudo, neruis illis, & uenæ, & arteriæ par conspiciatur.

Lib. 9. de V. sui partium. *Quoniã præsens foramen obscurè in huius Capitis figuris cernitur, hic foraminis dextri lateris effigiem delineaui, atq; humiliorem ipsius partem a, superiorem uerò seu eiusdem foraminis angulum insigniui. Quenquam utriusq; lateris foramen etiam pulchrè in octaua sexti Capitis figura in conspicuo sit.*

a 14 fi. 7 libri G.

b eadem figura H.

c fig. ca. 4. lib. 3 X.

d eadem fi. G. & 13 fig. lib. 7 H.

H 1, 3 Foramen orbiculare, & in osse longius quàm duo proximè commemorata procedens, & arctius quoq;. Hoc in cuneiformi osse cum reliquis [a] neruuli gratia exculpitur, quem nõ procul à præcipua quinti paris radice pronasci audies. Præsens foramen in tertiæ figuræ dextro latere sub G positũ, paulo grandius uisitur foramine in sinistro latere conspicuo, quòd interdũ præter neruulũ illum etiam tertij paris [b] minorem radicem transmittat, quam per foramen G insignitum deduci, paulo superius commemoratum est.

a 14 fi. libri 7 L.

b 14 fi. 7 libri H.

I 3 Hac sede in octauo capitis osse [a] multa, sed exigua spectantur foramina, odorum & aëris in inspirationibus ad cerebrum ingressus nomine, incisa. Hæc non ut hactenus dicta, ipso ductu recta sunt, & utrinque peruia, sed obliqua, & anfractuosa, spongiarumq; foraminibus similia. Inter reliqua tamen utrinque unum est rectum & grande satis, quod primum quodãmodo est, & anticæ frontis ossis sedi proximum, [b] uenam ad duram cerebri membranam ex narium amplitudine exporrectam transmittens. Verum cætera interim foramina, etiam recta & utrinque pertusa uiderentur, si modò interiora narium ossicula in ipsorum summo nõ pari semper numero reposita, & insigniter fungosa, & nonnihil membranea cartilagineaq; eximerentur.

a 11 fi. lib. 7 E.

b 13 fi. lib. 7 G. & fi. ca. 14 lib. 3 H.

Num

Num uerò hæc foraminula pituitæ cerebri expurgandæ etiam efformẽtur, septimo libro pertractabimus. In præsentia tamen addendum duxi, his nunquam nisi oppleto cerebro pituitam excolari, & leuissima pituitæ copia hac defluente, ea foramina obturari, aliaq; grauedinis symptomata induci. Insuper admonendus es, in omnibus caluarijs non æquè frequentia hîc apparere foramina, quemadmodum & [c] sedes quibus [d] olfactus reponuntur organa, non pariter amplæ in singulis conspiciuntur. Cæterum canis animal minime pituitosum, sed exactissimo odoratu præditum, ut has sedes habet amplissimas, ita quoque permulta admodumq; patentia in illis cernuntur foramina antrorsum, non autem ut homini deorsum, spectantia.

K 3, 4 Cauitas inter duas frontis os constituentes squamas reposita, quam nonnulli olfactus organum esse asserunt, propter aërem in illa conclusum, quem odoratui mirificè necessarium esse non ambigimus. Quàm uerò hæc cauitas capax sit, promptè obseruabis, si frontis os in superciliorum regione fregeris. est enim amplissima, & molliusculũ corpus membranula obductum complectitur, quod medullæ quodãmodo respondet: uniuersum tamen eiusmodi est, ut nullũ simile in toto corpore reperias, præterquã in [a] cauernis antris ue in cuneiformi osse crebro conspicuis. Præterea quibus gallico morbo anterior frontis ossis squama eroditur, aut uulnere perfringitur, tanto impetu in expiratione aërem ex cauitate illa propelli cernimus, ut etiam is candelæ lumen promptissimè exufflet. Præsens enim cauitas non solum ad superciliorum sedem & quibusdam recõditis foraminibus in narium amplitudinem pertinet, sed etiam in eam frontis ossis porrigitur partem, quam superiorẽ sedis oculi regionem cõstituere dictum est.

a 8 fi. 6 ca. C, D.

L 3 sub D 13 fi. 7 libri. Foramen, aut rima potius, talis formæ, qualem unguis apice quis ceræ imprimeret: quæ [a] dura cerebri membranæ hîc firmandæ extruitur. Necessum quippe erat, non hîc solum ubi ea membrana multis foraminibus est peruia, uerum alijs compluribus locis, caluariæ alligari, & duram membranam fibras uinculaq; per caluariam transmittere. Licet etiam istas rimas aëri in cerebrum ducendo aliquid auxiliari intueberis, si illas intrusa seta, in nuperrimè dictam frontis ossis cauitatem nariumq; amplitudinem desinere expenderis, ac præterea in ossis cuneum imitantis antra pertinere animaduerteris.

M 3 Sinus in cuneiforme osse incisus, ac glandulam cõtinens, cui ex cerebro defluens pituita instillat, quam deinde per os sinũ hunc efformãs in palatũ manare Galenus prodidit: per ipsum cribri aut spongiæ modo foraminibus peruium, pituitam colari asserens. Hanc sententiam, nisi mea quædam in Galenum pietas remoraretur, non minus à uero alienam ostenderem, quàm quod maxime. Quandoquidem hæc ossis sedes, quę ossis cuneiformis medium existit, neutiquã spongiæ, multoq; adhuc minus cribri instar perforatur, quum inibi solida continuaq; constet squama, intus amplas illas cauitates plerunque continente, quas ociaua sexti Capitis figura expressimus, quæq; non nisi effracto prius osse in conspectum ueniunt. Per huiusmodi itaque ossis cuneiformis foramina (quum nulla sint) pituita haudquaquã descẽdit. Verùm à sinu M notato utrinque duo deriuantur ductus, sinuum modo exculpti, quorum prior ad secundum foramen nobis in oculi sedis radice enarratum ac G insignitũ tendit, & pituitam in oculi sedem, & hinc per foramina, quæ prius C & ⊕ expressimus, defert. Posterior sinus ad asperum inæqualeq; foramen, seu rimam potius deorsum porrigitur, quà pituita ori palato ue potissimũ influit, & aër quoque inter spirandum caluariam petit. Rimam hanc temporis ossi & occipitij communem,

Meatus pro grandæ cerebri pituitæ parati. Lib. 9 de V sui partium.

Quoniam hæc septimo libro peculiaris figura quantumuis rudis præsenti loco accuratius intelligendo nõ inutilis est, hic illã adieci, A glandulam indicans, cui pituita influit. B peluim ex tenui membrana cerebri extructã. C, D, E, F quatuor ueluti ductus à glande pituitam deducentes.

N. N notauimus in sinistro latere secundæ figuræ, & in dextro tertiæ. Ductus uerò & sinus non adeò commodè (quum non admodũ cauì uideantur) in tertia figura se spectandos offerunt.

O. P. quanquam interim priorem sinum O, posteriorem uerò P in eadem figura indicauerimus, ut his adiutus characteribus sinuũ sedem in ueris caluarijs ocyus adinuenias. Processibus qui orbiculatim circa sinum M insignitum apparent, [a] dura cerebri membrana firmissimè adnascitur, ac ueluti ea sede sustinetur, qua hîc à caluariæ basi abscedit, insignioresq; soporaliũ arteriarum ramos, & commemoratas nuper quæ pituitam deducant uias, sibi subditas habet.

a 15 fi. 7 li.

Q 2, 3 Ad latus inæqualis asperæq; rimæ seu foraminis N notati, uersus anteriora magis, aliud occurrit foramen in cuneiformi osse incisum, quod læue est, & non ad amussim orbiculare, sed circulo respondet utrinque modice in longum compresso. Hac enim effigie foramen insinuari docuit, quod duo teretia corpora inuicem membranis connexa, erat transmissurum.

a b 14 fi. libri 7 I, K. & 2 fi. 2 ca. 4 li. M Z. [a] Tertij nanque paris neruorum cerebri crassiori, & præcipuæ radici simul cum [b] quarto pari uiam præbet.

b 13 fi. lib. 7 G. & fi. ca. 14 lib. 3 H.